

कर्पराशः, पुं, (कर्परस्य संज्ञः।) शर्करा। इति शब्दरत्नावली। खोलाकुचि इति भाषा॥
कर्परालः, पुं, (कर्पर इवावति पर्याप्नोति। कर्पर + अल् + अच्। कर्परं अलति इति केचित् अल् + कर्मण्यल्)। कन्दरालः। पर्वतजातपीलुवृक्षः। इत्यमरटीकायां रमानाथः। आखरोट इति भाषा॥

कर्परिकातुल्यं, स्त्री, (कर्पर्येव इति स्वार्थे कन् तत् छाप अत इत्वं कर्परिकैव तुल्यम्।) तुल्यविशेषः। कर्परी। इति हेमचन्द्रः॥

कर्परी, स्त्री, (कृप् + बाहुलकादरट्। लताभावश्च। टित्वात् ङीम्। केचित् कृपधातोररन् प्रत्ययेन निष्पादितोऽयं तन्मते गौरादित्वात् ङीष्।) काथोद्भवं तुल्यम्। दाहहरिद्राज काथेर तुलिया इति भाषा। तत्पर्यायः। दार्विका २। इत्यमरः। २। ६। १०१। तुल्याङ्गनम्। इति तट्टीकायां खामी॥

कर्पासः, पुं स्त्री, ("कृजः पासः")। उणां ५। ४५ इति कृधातोः पासः। कर्पासः। इत्यमरटीका। कापास इति भाषा॥

कर्पाची, स्त्री, (कर्पास इति जातित्वात् गौरादित्वात् वा ङीष्।) कर्पासी। इति भरतः॥ कापासग्राह इति भाषा॥

कर्पूरः, पुं, स्त्री, (कृप् + "खर्जूरदित्वात्" उणां ४। ६०। इति ऊरः।) खनामखातसुगन्धिव्यम्। काफुर इति पारस्य भाषा। कपूर इति हिन्दी भाषा। (यथा,—राजेन्द्रकर्मपूरे २३।

"कर्पूरैरिव पारदैरि" सुधास्यन्दैरिवाज्ञाविते जाते हन्त। दिवापि देव। ककुभां गर्भे भवन्ती-र्विभिः")। तत्पर्यायः। घनसारः २ चन्द्रसंज्ञः ३ सिताम्बः ४ हिमवालुक ५। इत्यमरः २। ६। १३०। सिताम्बः ६। इति तट्टीका। घनसारकः ७ सितकरः ८ शीतः ९ शशाङ्गः १० शिला ११ शीतांशुः १२ हिमवालुकः १३ हिमकरः १४ शीतप्रभः १५ शास्मवः १६ शुभांशुः १७ स्फटिकाक्षः १८ कारमिहिका १९ ताराक्षः २० चन्द्रार्द्रकः २१ चन्द्रः २२ लोकतुषारः २३ गौरः २४ कुसुदः २५ हनुः २६ हिमाङ्गः २७ चन्द्र-भस्म २८ वेधकः २९ रेणुसारकः ३०। इति शब्दरत्नावली॥ अस्य गुणाः शिशिरत्वम्। तिक्त-त्वम्। कटुत्वम्। श्लेष्मरक्तपित्तघ्णाविदाह-कण्ठश्लेष्मोष्णारोगनाशित्वम्॥

"कर्पूरो नूतनस्तित्तः स्निग्धश्चोष्णोऽसृष्टाहृदः। विरस्यो दाहशोषघ्नः स धौतः शुभ्रहात्यरः"॥ इति राजनिर्घण्टः॥

अपि च। पाके शीतलत्वम्। चक्षुर्हितकारित्वम्। पक्वकर्पूरदपक्वस्याधिकगुणत्वम्। इति राज-वल्लभः॥ तद्भेदा यथा। पोतासः १ भीमखेनः २ सितकरः ३ शङ्करावाससंज्ञः ४ पांशुः ५ पिङ्गः ६ अम्बसारः ७ हिमवालुकः ८ जूतिका ९ तुषारः १० हिमः ११ शीतलः १२ पञ्चिकाख्याः १३। इति राजनिर्घण्टः॥

(तत्रादौ कर्पूरस्य नाम गुणाश्च।

"कर्पूरः शीतलो वृष्यश्चक्षुषो लेखनो लघुः। सुरभिर्मधुरस्तित्तः कफपित्तविषाघ्नः। दाहहृत्पास्यवैरस्यमेदो दौर्गन्धनाशनः॥ कर्पूरोदिविधः प्रोक्तः पक्वापक्वप्रभेदतः। पक्वात् कर्पूरतः प्राङ्मरपक्वं गुणवत्तरम्"॥ अथ चीनाककर्पूरः। चीनेकर्पूर इति भाषा। "चीनाकसंज्ञः कर्पूरः कफक्षयकरः स्मृतः। कुष्ठकण्डूवमिहरत्तथा तिक्तस्त्वस्य सः"॥ इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ म भागे॥ "सतिक्तः सुरभिः शीतः कर्पूरो लघुलेखनः। हृत्पासां मुखशोषे च वैरस्ये चापि पूजितः"॥ इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्याये॥

कर्पूरकः, पुं, (कर्पूर इव कायति प्रकाशते शोभते वा। कर्पूर + कै + क।) कर्पूरकः। कर्पूरकः। इति शब्दचन्द्रिका॥

कर्पूरतिलकः, पुं, (कर्पूर इव शुक्लं तिलकं लज्जाटचिह्नं यस्य। खनामखातो हस्तो। यथा हितो-पदेशे १। ३४६।

"अस्ति ब्रह्मरथ्ये कर्पूरतिलको नाम हस्तो")॥ स्त्री, उमासखिभेदः। जया। इति शब्दमाला॥ कर्पूरतैलं, स्त्री, (कर्पूराज्जातं तैलं खेहः। कर्पूरस्य तैलमिव खेहो वा।) कर्पूरखेहः। तत्पर्यायः। हिमतैलम् २ सुधांशुतैलम् ३ शीतांशुतैलम् ४ तुहिनांशुतैलम् ५ सितान्शुतैलम् ६। अस्य गुणाः। कटुत्वम्। उष्णत्वम्। कफघातामयनाशित्वम्। दन्तदार्ढ्यपित्तकारित्वम्। इति राजनिर्घण्टः॥

कर्पूरनालिका, स्त्री, पक्वामविशेषः। कर्पूरनारि इति नेत्रोषणा इति च ख्याता। यथा भावप्रकाशः। "हृत्पासाया समितया कृत्वा जम्बुपटं ततः।

श्वक्नोषणकर्पूरगुतया सितयान्वितम्॥ पचेदाव्येन सिद्धेया ज्ञेया कर्पूरनालिका। संयासदृशी ज्ञेया गुणैः कर्पूरनालिका"॥

कर्पूरमणिः, पुं, (कर्पूरवर्णा मणिः।) पाषाणभेदः। "कर्पूरमणिनामायं युक्त्या वातादिदोषनुत्"॥ इति राजनिर्घण्टः॥

कर्पूरः, पुं, (कीर्यते क्षिप्यते इति। कृ + विच्। कर्। फल्यते इति फलः प्रतिविम्बः। फल + कः। लस्य रः। कीर्यमाणः फलः प्रतिविम्बः यत्र। दर्पणे हि सुखादीनां प्रतिविम्बपतनात् तथा बोध्यते।) दर्पणः। इति जटाधरः॥

कर्ण्व गतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्यां-परं-सकं-सेट्।) रेफोपधः। कर्ण्वति। इति दुर्गादासः॥

कर्ण्वदारः, पुं, (कर्ण्वरिव कर्ण्वः सन् वा स्नेधानं भलं वा दारयतीति। कर्ण्व + ट + णिच् + अच्।) कोविदारवृक्षः। इति शब्दमाला॥ श्वेतकाञ्चनः। अस्य गुणौ। ग्राहित्वम्। रक्त-पित्तोर्गे विशेषेण पथ्यत्वम्। इति राजवल्लभः॥ ("शृण्वस्य कोविदारस्य कर्ण्वदारस्य शास्त्रभेदे। एष्यं ग्राहि प्रशस्तस्य रक्तपित्ते विशेषतः"॥ इति चरके सूत्रस्थाने। २७ अध्याये॥) नीलमिषट्टी। इति शब्दचन्द्रिका॥

कर्ण्वदारकः, पुं, (कर्ण्वदारवत् कायति। कै + कः। यदा कर्ण्वः सन् कर्ण्वरिव वा स्नेधानं कर्म दार-यति। ट + णिच् + ण्वल्।) स्नेधानकवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

कर्ण्वरः, स्त्री, (कर्ण्वति गर्भं वत्सात् यस्मिन् सति वा गर्भो भवति कर्ण्वत्वेन वा। कर्ण्वं दर्पे इति "मद्गुरादयश्च" उणां १। ४२। इति ऊरच्।) खर्णम्। धुस्तूरवृक्षः। इत्यमरः। २। ६। ६४॥ जलम्। इति मेदिनी॥

कर्ण्वरः, पुं, (कर्ण्वति हिनस्ति जीवम्। कर्ण्वं हिं-सायां + "मद्गुरादयश्च"। उणां १। ४२। इति ऊरच्।) राक्षसः। ("कर्ण्वरः श्वेतवर्णः" उणां १। ४२। कर्ण्वति नानावर्णां गच्छति। कर्ण्वं गतौ + ऊरच्। उणां १। ४२।) नानावर्णः। तत्पर्यायः। चित्रम् २ किम्बिरः ३ कल्पासः ४ श्वकाः ५ यतः ६। (यथा कुमारे। ४। २७।

"इति चैनमुवाच दुःखिता सुहृदः पश्य वसन्त। किं स्थितम्। तदिदं कथ्यते विकीर्यते पवनैर्भस्म कपोतकर्ण्वरम्"॥)

तद्वति चि। इत्यमरः। १। ६। १७॥ शट्टी। इत्यमरटीका। पापम्। इति मेदिनी॥ नदी-निष्पावधान्यम्। इति राजनिर्घण्टः॥

कर्ण्वरफलः, पुं, (कर्ण्वरं चित्रवर्णं फलं यस्य।) साकु-रवृक्षवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

कर्ण्वरा, स्त्री, (कर्ण्वर + टाप्।) हृत्पासवृक्षः। इति मेदिनी। पारज इति भाषा॥ वर्वरा। इति जटाधरः॥ वावइ तुलसी इति भाषा। (जलौकोजातिविशेषः।

"वर्त्ममत्स्यवदायता क्षिप्रोन्नतकुक्षिः कर्ण्वरा"॥ इति सुश्रुते। १३ अध्याये॥)

कर्ण्वरी, स्त्री, (कर्ण्वर + गौरादित्वात् ङीष्।) दुर्गा। इति त्रिकाण्डशेषः॥

कर्ण्वरं, स्त्री, (कर्ण्वति गर्भं प्राप्तात् यस्मात् कर्ण्वं दर्पं गतौ वा खर्ण्वरादित्वात् ऊरः। उणां ४। ६०।) एषोदरात् दीर्घा वा।) खर्णम्। इति मे-दिनी॥ हरितालम्। इति त्रिकाण्डशेषः॥

कर्ण्वरः, पुं, (कर्ण्वति गर्भं हिनस्ति वा। कर्ण्वं + ऊरः।) शट्टी। इत्यमरः। २। ६। ६४॥ रा-क्षसः। इत्युणादिकोषः॥ द्राविडकः। इति शब्द-रत्नावली। कांचहल्दि इति भाषा॥

कर्ण्वरकः, पुं, (कर्ण्वर + स्वार्थे कन्।) हरिद्राभलजः। कांचहल्दि इति ख्यातः। इति भरतः॥ काल-हरिद्रा। इति सारसन्दरी। कर्पूरहरिद्रा। इति सारसन्दरी। काकवसन्तः। इति भगीरथः॥ काञ्जिता हरिद्रेति ख्याता। इति टीकासर्वस्वम्॥ हरिद्राभक-गेरा इति ख्याता। इति मधुमाधवी॥ तत्पर्यायः। द्राविडकः २ काल्पकः ३ वेधमु-ख्यकः ४। इत्यमरः। २। ४। १३५॥ काल्यकः ५ इति टीका सर्वस्वम्॥

कर्म, [न्] स्त्री, (यन्त्रियते तत्। कृ + मनिन्। कर्त्तुः कियथा यदाप्यते तदा क्रियायां कर्मणि